

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

א] בתרומת הדשן נאמר "ולבש הכהן מדו בד, ומכנסי בד ילבש על בשרו", מה מלמדנו "ילבש" ?

ב] לר' דוסא, האם צריך ארבעה בגדים עבור הרמת הדשן ?

ג] כמה מן האפר שעל המזבח צריך להרים עבור מצות תרומת הדשן ?

ד] אלו עבודות בעזרה זר שעשאן חייב מיתה בידי שמים ?

א] ר' יהודה: לרבות לכישת מצנפת והאכנט כשמרים את הדשן.

ר' דוסא: שבגדי לבן שעבד בהם כהן גדול ביום כיפור, כשרים אחר כך לכהן הדיוט.

1. כשיטתו שאכנט של כהן הדיוט עשוי פשתן, ולא כלאים.

2. בגדי כהונה שכהן גדול עבד בהם, כשרים לעבודת כהן הדיוט.

רבי: שבגדי כהונה שחוקים כשרים לעבודה וכל שאינם קרועים]. ולא פירש כר' דוסא:

1. סובר שאכנט של כהן הדיוט עשוי כלאים, ושל כהן גדול פשתן.

2. בגדים ששימשו עבור קדושה חמורה פסולים לקדושה קלה.

ב] 1. אין צריך וכדעת ריש לקיש], משום שתרומת הדשן אינה נחשבת עבודה.

2. צריך, שהתורה פירשה שילבש כתונת ומכנסיים, והוא הדין שאר הבגדים.

ג] משער שיעור מלוא קומצו של הכהן, ומרים את האפר על ידי כלי שרת, שאי

אפשר לפשוט ידיו לתוך גחלים רותחות. ואם רצה להוסיף מוסיף.

ד] רב: זריקת הדם, הקטרת קומץ המנחות ואיברי קרבנות וחלביהם, ניסוך המים והיין.

שנאמר "עבודת מתנה והזר הקרב יומת". הרי שאינו חייב מיתה אלא אם:

1. זו עבודת מתנה, ולא עבודת סילוק [כגון תרומת הדשן].

2. זו עבודת תמה, ולא עבודה שיש אחריה עבודה [כגון קבלת הדם].

לוי: חייב אף על עבודת סילוק, כגון תרומת הדשן. שנאמר "לכל דבר המזבח".